

The Classical Review

<http://journals.cambridge.org/CAR>

Additional services for ***The Classical Review***:

Email alerts: [Click here](#)

Subscriptions: [Click here](#)

Commercial reprints: [Click here](#)

Terms of use : [Click here](#)



Ein Neuer Codex Des Päanius

Spyr P. Lambros

The Classical Review / Volume 11 / Issue 08 / November 1897, pp 382 - 390

DOI: 10.1017/S0009840X00042013, Published online: 27 October 2009

Link to this article: http://journals.cambridge.org/abstract_S0009840X00042013

How to cite this article:

Spyr P. Lambros (1897). Ein Neuer Codex Des Päanius. *The Classical Review*, 11, pp 382-390 doi:10.1017/S0009840X00042013

Request Permissions : [Click here](#)

any case both logically and historically unavoidable. Logically, because, if the essence of oratio obliqua is a change of persons, then the essence of oratio obliqua is a change of speakers, *i.e.* from the original spokesman to the narrator. Every statement must have grammatically some speaker, and there is no third alternative. What then actually happens? Some languages have no oratio obliqua, and avoid all difficulty by repeating the words actually used, *i.e.* by a complete dramatization. Others, finding this too cumbrous, develop oblique statement, in doing which they are of course obliged to make use of the idioms which they already possess: a sub-dramatic hypothesis is adopted, under which the reporter virtually says to his hearers 'I will make certain comments in the same persons, moods, tenses &c., as I might use in comments originating with myself: but you must with the necessary corrections in the point of view ascribe them to the persons mentioned';¹ In this process

¹ The reporter in fact corresponds to the character in the drama, who when A says to B 'You have insulted me' repeats with a glance at the audience 'He has insulted him,' meaning that A says B has insulted him.

two incidents occur: (1) the exact expressions originally used can only approximately be represented, (*e.g.* μέλλοι representing strictly not μέλλω but μέλλομι), and (2) the actual usages of the language receive a twist which results in a virtually new type, of which the chief peculiarity is what we might, with reference to 'relative time,' term relative modality: thus μέλλοι, which literally means 'he might be intended,' comes to mean 'he may *then* have been intended,' hence 'he may *then from X's point of view* have been intended' 'he was *then from X's point of view* intended.' Precisely therefore as in the case of 'relative time' a reference to a second time is inserted, so 'relative modality' is produced by an implied reference to a second point of view beside that of the narrator. For this reason indirect discourse is a new departure in the languages where it is found, and deserves in every case to receive a special treatment. In English grammars this seems unfortunately to be for the most part lacking; whence the necessity for these explanations.

F. W. THOMAS.

EIN NEUER CODEX DES PÄANIUS.

(*Mit neuen unedirten Fragmenten aus der griechischen Uebersetzung des Eutropius.*)

Der Codex No. 812 des Iwironklosters auf dem Berge Athos, ein Bombycinus in 4° aus dem xiv. Jahrhundert, enthält f. 1°-98° ein Traktat unter dem Titel Παναϊον μετάφρασις τῆς εὐτροπίου ῥωμαϊκῆς ἱστορίας. Ερμηνεία τῆς ῥωμαϊκῆς ἱστορίας ἦν ἔγραψεν εὐτρόπιος, ἡ δὲ φράσις παναϊον.

Es ist die bekannte griechische Uebersetzung des Breviariums des Eutropius durch Päanius, welche zuerst 1590 von Sylburgius und dann wiederholentlich von Anderen herausgegeben worden ist.¹ Allen diesen Ausgaben lag nur ein und dasselbe Apographon zu grunde, welches Sylburgius vom Franz Pitheus erhalten hatte. Der Codex selbst gelangte aber nach vielen Schicksalen

nach München, und ist der Monacensis CCXIII.

Kein einziger Codex des Päanius war ausser demselben bisher bekannt; es fehlte daher noch immer der Schluss der griechischen Uebersetzung des Päanius, welcher im Monacensis vermisst wird, und ein Theil des VI. Buches, welcher der zweiten Hälfte des 9 (7) Capitels, dem ganzen 10 (8) und dem ersten Stücke des 11 (9) des Eutropius entspricht.

Im Codex vom Iwironkloster, worin der den Päanius enthaltende Theil mit Blättern von Johannes von Antiochia und einem anonymen Stück aus der römischen Geschichte vermengt ist, befindet sich nun glücklicherweise der ganze mitten im Werke bisher fehlende Theil, so wie auch die Fortsetzung der im Monacensis unvollendeten Uebersetzung. Dieselbe reicht aber nicht ganz bis zum Schlusse, denn es fehlt auch hier wieder gerade das letzte Stück des Schlusses. Immerhin gewinnen wir auch hierin mehr

¹ 1678 von Christophorus Cellarius, 1703 von Thomas Hearne, 1729 von Siegb. Haverkamp, 1736 von Christian Friedrich Schmid, 1762 von Heinrich Verheyk, 1763 von einem Anonymus zu Braunschweig, 1780 von J. Fried. Salom. Kaltwasser und zuletzt 1807 nebst einer neugriechischen Uebersetzung von Neophytos Dukas zu Wien in der griechischen Druckerei von Georg Vendotos.

als die Hälfte des bisher fehlenden Schlusstheils. Interessant ist es nun zu bemerken, dass die letzten im Athous vorhandenen Zeilen des Päanius sich nicht am Schlusse eines Blattes befinden, noch bricht der Text etwa dadurch ab, dass die folgenden Blätter ausgefallen seien. Dieses ist nicht der Fall; dagegen finden wir sowohl in der zweiten Hälfte der Rückseite des letzten Blattes des Päanius (f. 92^u) als auch in den darauf kommenden bis zum Anfang des zweiten Theiles des Codex (f. 93^r—98^u), worin Dio Cassius enthalten ist, in unmittelbarer Folge der auf uns gekommenen letzten Zeilen der Uebersetzung des Eutropius und ohne jede Unterbrechung ein Fragment aus einem anscheinlich neuen Autor. Des Anfangsbar, ohne in Zusammenhang mit dem Schlusse des Eutropius zu stehen, ist das-selbe ein Stück römischer Kaisergeschichte, welches mit den letztwilligen Verfügungen Caesars anhebt.

Dieser Codex, schon 1880 von mir in meinen Katalog der griechischen Handschriften des Heiligen Berges eingetragen, sollte von mir spätermal genauer untersucht werden. Aus Gründen aber, welche es zu lang wäre hier auseinanderzusetzen, kam ich selbst bei meiner Athosreise im Sommer 1895 nicht dazu. Was aber mir selbst nicht gelang, ist auf mein Verlangen durch meinen Schüler Dr. phil. Philipp Georgandas, z. Z. Director des Athener Volksschullehrerseminars, meinen treuen Gefährten auf beiden Athosreisen, im vorigen Sommer ausgeführt worden. Georgandas hat meinem Auftrage gemäss sowohl den ganzen Text des Päanius verglichen als auch die im Monacensis fehlenden Theile und die mit der Uebersetzung des Eutropius vermengten fremden Blätter genau abgeschrieben.

Indem ich nun auf eine andere Gelegenheit die Publication der in demselben athonischen Codex aufgefundenen Fragmente des Johannes von Antiochia und der anonymen römischen Geschichte verweise, bin ich schon hier in der Lage, Alles auf Päanius bezüglich herauszugeben. Es sind

I. Ein Verzeichniss der Anfänge der Blätter des Athous in dem den Päanius enthaltenden Theile mit Verweisung auf die Seiten der Ausgabe von Kaltwasser (Gotha, 1780).

II. Die Resultate der Collation desselben Codex zum Texte derselben Ausgabe. Dabei ist zu bemerken, dass zwar Georgandas den Codex mit der ihm mitgegebenen, mir einzig und allein zu Gebote stehenden Ausgabe von Dukas verglichen; da aber dieselbe in aussergriechischen Bibliotheken wohl sel-

tener aufzutreiben ist, habe ich es vor-gezogen, seine Collation mit der Ausgabe von Kaltwasser nachzuvergleichen. Der löslichen Direktion der K. K. Hof.- und Staatsbibliothek in München, welche die Güte hatte, mir das Buch zu diesem Zwecke gefälligst nach Athen auszuleihen, spreche ich hier meinen besten Dank aus.

III. Der bisher unedierte Text des Päanius aus dem VI. Buche des Eutropius (VI. 9-11), welcher die bei Kaltwasser (s. 104) mit * * * bezeichnete Lücke ganz ausfüllt.

IV. Die unedierte Fortsetzung am Schlusse (Eutropius X. 11-16).

Diesen beiden neuen Fragmenten gegen-über habe ich den Text des Eutropius nach der Ausgabe von Dietsch (Leipzig, 1875) gegenübergestellt.

Zuletzt bemerke ich dass die Vergleichung des Athous manchen Beitrag zur Verbesserung des Textes in den Ausgaben liefert, oder interessante Varianten bietet. Das Wichtigste darunter stelle ich hier zusam-men :

Kaltwasser Seite 18, Zeile 17—Seite 19, Zeile 1 τοῦ βίου τὴν τελευτὴν ἔδεξατο παρ' Ἀγκονιών M (onacensis) :¹ ὑπὸ τῶν ἄγκων παιδῶν ἀντρέθη I (wereticus).

20, 2. Γαβίαν καὶ Σνεσσαν τὴν Πομητίαν M : γαβίαν τὴν πομητίαν καὶ σνεσσαν I.

21, 19. περαιωμένην μετριωτέραν M : περαιωμένην ὅστε μετριωτέραν I.

39, 9-10. ἥγουν τιμητῆς M : desunt I.

58, 6. καὶ τὴν νίκην διὰ τοῦτο M : διὰ τοῦτο καὶ τὴν νίκην I.

60, 16. ἐπὶ τὸν Τέβριον M : περὶ τὸν τίβεριν I.

60, 22-23. πέντε καὶ εἴκοσι M : πέντε καὶ ὅκτω I.

62, 25-63, 1. αἰκισάμενος ἄπαντες διεχρήσατο M : αἰκισάμενοι ἄπαντας διεχρήσατο I.

71, 4. ἐπελθεῖν M : ἀπελθεῖν I.

73, 18. ὑπὸ σπονδ (I) M : ὑποσπόνδους I.

106, 3-4. παρέδωκεν ἕαντὸν πομπήια ἐν ἀρταξάτον φρουριών δεκάτω καὶ ἕκτῳ σημείῳ τοῦ στρατοπέδου ἀπέχοντος τοῦ πομπήιον τοῦ ἀρταξάτον φρουρίου δέκα καὶ ἑξ σταδίοις. τὸ δὲ ἀρταξάτον φρουρίον ἦν τοῦ τιγράνον I.

107, 1. Σωφανῆκτην M : σωφάνην ἦν I (scri-bendum Σωφανηνήν).

153, 11. στρατιώτων ὑπεξήγαγε M : στρατιώτων αὐτὸν ὑπεξήγαγε I.

167, 1. καὶ τὸν χαλκὸν μορφοῦντες M : καὶ οἱ τὸν χαλκὸν μορφοῦντες I.

¹ Sowohl hier als in dem weiter unten mitgetheilten Gesammtresultate der Collation verstehen sich die Lesarten des Monacensis nach den Angaben von Kaltwasser, deren Verantwortlichkeit ich nicht übernehmen kann, da ich diesen Codex nicht selbst nachverglichen habe.

- 167, 7. καὶ ἐκ τῆς γερουσίας Μ: καὶ τῶν ἐκ τῆς γερουσίας I.
- 170, 15–17. καὶ διὰ τὸ τῶν δημάτων γενόμενον πάθος Μ: καὶ θνήσκει τὸν τρόπον τόνδε· ἐπιρροής αὐτῷ τῶν δημάτων γενομένης I.
- 170, 18. δέρματα Μ: δέρμασι I.
- 172, 11. γνωριζόμενος Μ: γνώριμος I.
- 174, 21. καὶ αὐτὸς Διοκλητιανὸς Μ: καὶ αὐτὸς δὲ διοκλητιανὸς I.
- 176, 18. ἑαυτὸν μέχρις Μ: ἑαυτὸν τῶν μέχρις I.
- 178, 10. χειροτονοῦνται Μ: καὶ χειροτονοῦνται I.
- 178, 19. τοῦ βασιλέως Μ: τὴν τοῦ βασιλέως I.
- 181, 9. ἐπαγγέλλει Μ: ἀπαγγέλλει I.
- 188, 2–3. βλάβην in loco mutilo M addidit Sylburgius: ζημίαν I.
- 188, 4. ἄλλο...Μ: ἄλλοφύλους I.

I.

ANFÄNGE DER BLÄTTER IM ATHOUS.

- f. 1 ν τὸν ἄριθμας 15, 10.
- f. 2 r βασιλείαν||τοῦλλος 17, 1.
- f. 2 v ῥώμην||εἰσῆλθε 18, 13.
- f. 7 r ἦν||ἐπὶ 20, 9.
- f. 7 v καὶ||τῆς 22, 10.
- f. 8 r ἐπιβάλλοντα||τῇ 24, 5.
- f. 8 v μικρὸν||ὗστερον 26, 7.
- f. 9 r στρατόν||καὶ 28, 7.
- f. 9 v μετεβλήθησαν.||Ἀππιος 30, 5.
- f. 10 r αὐτῆς||καταφεύγοντες 32, 4.
- f. 10 v αὐτῶν||ἐπτὰ 34, 4–5.
- f. 15 r ὁ||νικήσας 35, 15.
- f. 15 v εἰκοστὸν||γεγονὼς 37, 8.
- f. 16 r αὐτῷ||θανάτου 38, 18.
- f. 16 v ἡττᾶται||τὴν 40, 1.
- f. 17 r οὐτοις||πύρρου 41, 7.
- f. 17 v φιλο||φρόνως 42, 15–16.
- f. 18 r ἔνοικοι||πάντες 43, 24.
- f. 18 v Πύρρου||αὐτὸν 44, 29.
- f. 19 r πόλεμος.||τότε 46, 19–20.
- f. 19 v συνήθεια||προσαγορεύε 48, 3.
- f. 20 r καταποντίσαντες||τὸν 49, 7.
- f. 20 v ποι||λεμίοις 50, 2.
- f. 21 r ἐμ||πλήσαντες 51, 13.
- f. 21 v ῥηγούλος||καίτοι 52, 15.
- f. 22 r
- f. 22 v ῥῶ||μαῖοι 54, 19.
- f. 23 r γενέσθαι||οὐτῶ 56, 1.
- f. 23 v οὐ||δεινὶ 57, 13.
- f. 24 r δειχρήσατο.||ἐφεξῆς 58, 15.
- f. 24 v σπανίας||τιβέριος 59, 23.
- f. 25 r ἀπροσ||δόκητος 61, 5.
- f. 25 v οἱ||σειν 62, 12.
- f. 26 r χειροτονηθεῖς||περὶ 63, 16.
- f. 26 v χιλίους.||καὶ 64, 18.
- f. 27 r καρχη||δονίων 66, 1.
- f. 27 v ἄπασιν||ἀπέδωκε 67, 10.
- f. 28 r ἔργους.||ταῦτα 68, 16.
- f. 28 v μὲν||οὖν πλοκὴ 70, 5.
- f. 29 r τοὺς||αἰχμαλώτους 71, 11.
- f. 29 v οὐπω||πρότερον 72, 13.
- f. 30 r ὑποστόνδους.||θριαμβεύων 73, 18.
- f. 30 v πέντε||μυριάσι 75, 9.
- f. 31 r βασιλεὺς||τῆς 76, 10.
- f. 31 v αὐτοῖς||χιλιάδας 77, 13.
- f. 32 r κατὰ||τῶν 79, 5.
- f. 32 v αὐτὸν||καὶ 80, 14.
- f. 33 r ἐπούησε 82, 1.
- f. 33 v ποιμήρ||έπτα 83, 8.
- f. 34 r τε||λευταῖον 84, 22.
- f. 34 v παρῆσαν.||ἡττήθη 85, 15.
- f. 35 r περι||εκαθέσθησαν 87, 3.
- f. 35 v ῥῶ||μαῖον 87, 26.
- f. 36 r ὑπὸ||μαρίον 89, 7.
- f. 36 v ῥωμαῖον||διὰ 90, 1.
- f. 37 r κίμβρου||καὶ 90, 22.
- f. 37 v πόλεμος||ῶς 91, 13.
- f. 38 r ἀνεφύ||πόλεμος 92, 13.
- f. 38 v ὕρμησε||πρὸς 93, 11.
- f. 39 r αὐτῷ||καὶ 94, 2.
- f. 39 v ἐλεσι||τρεῖς 94, 21.
- f. 40 r οὐσίαν τε||τοῦ 95, 16.
- f. 40 v μάχαις||τῇ 96, 9.
- f. 41 r καὶ||πάσης 97, 4.
- f. 41 v παριώντες||ἐπὶ 97, 3.
- f. 42 r ἐντεῦθεν||ἥρεμοῦντες 99, 10.
- f. 42 v τέλος.||ἐν 100, 14.
- f. 43 r ἄ||στυ 102, 1.
- f. 43 v οἰνόμαον||ὅρούξαντες 102, 22.
- f. 44 r ἀνεκ||τήσατο 103, 19.
- f. 44 v αἴρει||πόλιν 104, 15.
- f. 45 r μα||χειρωτάτῳ desunt M.
- f. 45 v κρατήσας||δέθεν 104, 16.
- f. 46 r μιθριδάτην||μετά 105, 16.
- f. 46 v αὐθίς||ἐπέθηκεν 106, 8.
- f. 47 r τῆς||αὐτῆς 107, 15.
- f. 47 v ἐξ||ακοσιοστῶ 108, 5.
- f. 48 r πει||ρατῶν 109, 3.
- f. 48 v καὶ||τοῦ 109, 23–24.
- f. 49 r οὐτοις||ὅρόδου 110, 17.
- f. 49 v στράτευμα||καταλιπὼν 111, 13.
- f. 50 r ὁ||ποιητής 112, 1.
- f. 50 v τῶν||γηγεμόνων 112, 21.
- f. 51 r ἐνδρας||έκυνήθη 113, 15.
- f. 51 v φυγήν.||ταῦτα 114, 11.
- f. 52 r συμμε||ξαντες 115, 12.
- f. 52 v γηγεμόνες||τῆς 116, 19.
- f. 53 r ὀκτα||βιανὸς 117, 13.
- f. 53 v εἰκοσαετῆς||φόβῳ 118, 11.
- f. 54 r ἐλ||θων 119, 8.
- f. 54 v ἡττημένω.||ἐτανέλθόντα 120, 8.
- f. 55 r τῆς||ἡλικίας 121, 3.
- f. 55 v καθαρθέντα||πολέμων 122, 1.
- f. 56 r ἀφελόμενος||ὅμιρους 123, 14.
- f. 56 v ἀπάντων||ἔλαβε 124, 2.
- f. 57 r καμπανίας||έβδομηκοντα 124, 19.

- f. 57 v μησὶ||καὶ 125, 14.
f. 58 r τὸν||πλαύτιον 126, 11.
f. 58 v φιλ||τάτων 127, 19.
f. 59 r τελευτήσαντος||έπειδή περ 128, 17.
f. 59 v μετὰ||τοῦτον 129, 14.
f. 60 r φονεὺς||έξ 130, 8.
f. 60 v ποιεῖσθαι||τὰ 131, 4.
f. 61 r μημεισθαι||δε 131, 20.
f. 61 v βασι||λείας 132, 17.
f. 62 r μεγαλο||ψυχίαν 133, 18.
f. 62 v ρώμη||κατὰ 134, 13.
f. 63 r πᾶσαν||εὐφημίαν 135, 6.
f. 63 v σχετλιάσαν||καὶ 136, 10.
f. 64 r λόγων||ἡ 137, 7.
f. 64 v στρατηγῶν||καὶ 138, 1.
f. 65 r ἀνθρώπων||τοῦ 138, 19.
f. 65 v μὲν||έγένετο 139, 20.
f. 66 r ἐν||βοστόρῳ 140, 18.
f. 66 v κατακεκιμένης||ἡ 142, 7.
f. 67 r κοινότητα||καταμεμφομένων 142, 27.
f. 67 v βασιλείαν||ἀδριανὸς 143, 21.
f. 68 r ἄπασαν||καὶ 145, 9.
f. 68 v πάμπαν||ἀπέχων 146, 3.
f. 69 r δὲ||τρία 147, 1.
f. 69 v τὴν||ἄρμενιαν 147, 21.
f. 70 r στωϊκοῖς||πεπαιδευμένος 149, 5.
f. 70 v παρα||βάλλεσθαι 150, 8.
f. 71 r ἀπὸ||δούναι 151, 9.
f. 71 v ἀσελγείας||κατὰ 152, 13.
f. 72 r ἡρτασεν||έπιφανῆς 153, 14.
f. 72 v τυραν||νήσαντα 154, 17.
f. 73 r ἑκατὸν||σημείους 155, 9.
f. 73 v βίσιν||βασιλεύεται 156, 11.
f. 74 r μὲν||ὑπὸ 157, 7.
f. 74 v συγκλήτου||μὴ 158, 4.
f. 75 r λαμ||πρὸς 159, 4.
f. 75 v ἵταλίαν||ηγαγε 160, 1.
f. 76 r αἰμαλιανοῦ||στρατεύοντιν 160, 20.
f. 76 v καὶ||τεγγράσεν 161, 20.
f. 77 r καὶ||ταράκων 162, 13.
f. 77 v ὑστε||ραῖς 163, 8.
f. 78 r ἑστε||ρίοις 164, 13.
f. 78 v κρίσεως||οὐ 165, 12.
f. 79 r ἐν||θέναι 166, 9.
f. 79 v περὶ||τὸ 167, 4.
f. 80 r ἐν||δεξιῷ 168, 6.
f. 80 v πολεμη||κῶν 169, 2.
f. 81 r αὐτῷ||τῇ 170, 5.
f. 81 v τελευτὴν||ἀπρως 171, 5.
f. 82 r καὶ||μετὰ 171, 25.
f. 82 v καταλαμ||βάνει 173, 1.
f. 83 r βασιλείας||καὶ 174, 3.
f. 83 v μάλιστα||βαρυτάτης 175, 3.
f. 84 r αὐτὸν||καὶ 175, 16.
f. 84 v τῆς||ἀλουργίδος 176, 22.
f. 85 r ἀδελφῶν||καὶ 177, 15.
f. 85 v παρελθόν||οἰκεῖον 178, 14–15.
f. 86 r ἐπει||δῆπερ 179, 17.
f. 86 v τολ||μῆματος 180, 17.
f. 87 r μασταλία||παρασκευαζόμενός τε 181, 12.

- f. 87 v πόλεμον||έν 182, 7.
f. 88 r πρότερον||ἡ 183, 3–4.
f. 88 v δω||ρεᾶς 184, 2.
f. 89 r στρατιωτῶν||αὐτὸν 185, 15.
f. 89 v κατὰ||σαπάρου 186, 19.
f. 90 r τυραννήσαντα||κατὰ 187, 17.
f. 90 v ἀποκόψας||δὸν desunt M.
f. 91 r εἰλεν||αιχμάλωτον desunt M.
f. 91 v πάσης||τότε desunt M.
f. 92 r ῥέων||καὶ γάρ desunt M.

II.

COLLATION DES ATHOUS.

- 11, 2 μείον τέ. 13, 2 ρωμύλλος. 14, 5 ποιμαίνονται, 9–10 πλεύστον τέ, 11 ἐνενηκοστῶ, 12 ἑαυτοῦ. 15, 2 σενάτορας, 13 ἀρπαγὴν. 16, 3 ρωμύλλον, 8 σενάτορες, 15 λησταὶ τινὲς, 17 ἰερὰ τέ. 17, 1 τοῦλλος. 18, 13 πρῶτος τέ. 18, 17–19, 1 τοῦ βίον τὴν τελευτὴν ἔδεξατο παρ' Ἀγκου νιῶν M: ὑπὸ τῶν ἄγκων παῖδων ἀνηρέθη I. 20, 2 Γαβίαν καὶ Σύνεσσαν τὴν Πομητίαν M: γαβίαν τὴν πομητίαν καὶ σύνεσσαν I, 4 ἐν addidit Sylburgius: deest MI. 5 ἀρδεων, 7 τὴν ἀρχὴν addidit Sylburgius: desunt MI. 21 αὐτῆς pro ὅντα Cell. recte suspicaverat Sylburgius ut I docet. 19 περαιουμένην ὥστε μετριωτέραν. 23, 1 ρωμαῖοι ταύτη τῇ μάχῃ, 5 ἐτιμῶσαν, 9 πούλβινον, 20 πορούνναν. 24, 3 πορούννας, 7 τουσκάλω. 25, 2 ἴσον, 3 ἐνάτω. 26, 2 αὐτὸς M: αὐτὴ, ὡς recte supposuit Sylburgius, I. δικτάτορι, 16 αἰτωμένῳ addidit Sylburgius: deest MI. 27, 1 ἀπέσχει, 2 αὐτῶ, 3 οἰονει τινὰς, 4 πλήθις, 8 βολούσκοι, 16 βουλούσκοι, ἔφη MI: ἔμελλε Sylburgius. 28, 4 βετουλίαν, 16 ἀξιοχρέως, 20 γίνεται. 29, 3 ἀλκιδον (et 30, 7), 13 ρωμύλλον, φάρας. 31, 6 αἰμίλιος, 9 φιδῆναι τέ, 18 ἥττον, 20 ἔσχον. 32, 5 καπετώλιον, 7 7 φρούριος, 19 ρωμύλος. 33, 5 ἀρχοντεῖς πάτρων in margine alia manu addita, 10 αὐτὴν τὲ εἰλε τὴν βολούσκων πόλιν ὡς καὶ ἔτέραν ἐτρούσκων καὶ στερίνων ἀλλην. 34, 1 πρενεστίνονος, 6 πρενεστηνούς, 9 διεγένετο deest, 19 ρωμύλλον. 35, 3 μανῆλος, 12 δικτάτορος, 20 συλλεγῆναι MI: συνελέγη Sylburgius. 36, 1 στράτευμα δὲ δεκάδες ἔξ αὐτῶν, 12 φρουρίον, 17 στρατιωτῶν. 37, 5 ἀπὸ addidit Sylburgius ex Suida: deest MI. 38, 6–7 δικτατορίας ἔχων ἔξουσίαν, 21 ἐλθεῖν αὐτὸν. 39, 9 ἦγουν τιμητὴς desunt, 11 διερευνᾶσθαι τέ, 12 πάσης τέ, 13 κήνσορος, 14 κήνσορες, 15 κενοῖς. 40, 12 τούτω, 13 πολλοῖς τέ. 41, 5 τούτων MI: τούτῳ θεμεναῖν Sylburgius, 6 λεοντῖνος, 7 τοῦ πύρρον, 8 αὐτοῦ, 17 λοινίος. 42, 4 λουκάνοι, 8 πρένεστον, 15 εἶδε τέ, 22 μετὰ, 23 προσθείη. 43, 5 κινέας, 14 τοῦτο. 23 κιννέαν. 44, 3 δεκείω, 20 οὗτος ἐστὶν, 23

ἀπέχωρησεν, τὲ, 26 λεντοῦλος, 29–30 αὐτὸν δὲ. 45, 8 λικίννιος, 9 καμιλίας. 46, 3 πίκτορος, 5 πουπλίον ἐμπρωνίον, 8 ἀριψῆνος τὲ, 9 βενεβενδός, 10 καὶ ῥηγούλον καὶ νικίον υἱούλιον, 13 ἔξεπεσαν, 17 πᾶσιν, 18 ὄνομα, 19 ἔκτὸς, 20 γνῶνε. 47, 5 ἐκ τῆς σικελίας ΜΙ: ἐν τῇ Σικελίᾳ emendavit Sylburgius. 48, 1 ῥωστρα ΜΙ: ῥωστάτας Sylburgius, 2 μεμίχθαι ΜΙ: μιμεῖσθαι Sylburgius, ῥάμφει, 14 νίκην τὲ κατεπράξαντο, 18 ἐν ᾧ, 19 ἀκκυλίον. 49, 10 κλιπέαν, 19 ὀκτὼ τὲ. 50, 3 χιλιάδας, 5 ἄλλοι, αἰμίλιος, 6 ἐρβίλιος φουλβίος, 13 ἐπάγειν, 16 δουλεῦσαν. 51, 7 παραχρῆμα τὲ, 10 συνεχῆς Ι: οὖν ἔχεις Μ. γνέος σκηπίων, 11 ἔξηκοντα, 15 διέφθειρεν, 16 χρησμάνους, 19 ἔξέβαλε, 22 ἴταλικῶν, 24 καὶ κιλίον μετέλον, φρουρίον, 25 γύγνεται. 52, 5 συνελαβον τὲ. 53, 20 αὐτὸν. 21 δαιμονίοις, 22 ἔσχον, 23 τῇ τῶν ἄφρων, 54, 5 ἐπ' αὐτῷ γάρ τῷ, 9 καὶ αὐτὸς ποστούμιος, 11 κάτουλος. 56, 12 σύτον τὲ. 57, 1 ῥηγούλων, 2 γεναμένης, 8 ὑπάτων τὲ, 14 ῥωμῦλον, 21 αἰμιλίον. 58, 2 φάβιος αὐτὸς καὶ, 4 αἰμίλιος, αὐτοῦ, 6 διὰ τοῦτο καὶ τὴν νίκην, 11 σκηπίων. 59, 7 ἰσπάνην, 16 σαγονύτοι, αὐτοὺς, 21 σπανίας. 60, 3–4 ἄλπεις αὐτῷ, 10 βράγχος, 11 ἄφροις ὁ σκηπίων, 16 περὶ τὸν τίβεριν, 17 σκηπίων, 22 πέντε καὶ ὀκτὼ χιλιάδας. 61, 8 αἰμίλιος, 9 βάρων, 19 κένναις. 62, 25 αἰκισάμενοι ἀπαντας διεχρήσαντο. 63, 4 ἐν τούτοις ὄντος, 16 νόλαν, 25 συμμαχικὸν quod addidit Sylburgius deest ΜΙ. 64, 6 τορκουάτον, 10 ἐν ἰσπανίαις—ἀσδρούβαν de-sunt, 13 ἄφρον, 14 τορκουάτος. 65, 9 σπανίας. 66, 13 (et 21) ἰσπανίας. 67, 10 ἰσπανὸς, 14–15 πολύν τε, 22 λοιπὴν πάσαν, 24 μόνων, 26 μεταστᾶσαι quod addidit Sylburgius deest. 68, 1 πόλεις deest, 4 μετὰ τοῦτον ἐνιαυτῷ, 5 ἰσπάνους, 12 ἰσπάνους, 17 ἰσπανῶν, 22 ἀλιβίον, σαλινάτορος. 69, 1 πικίλον, 15 ἥγεν, 17 ἰσπάνους, 18 ἀφρηκήν. 70, 1 ἐπιπνοιά ἐπεπίστευτο, 5 μὲν οὖν πλοκῆ, στρατίαν, 11 (et 14) νουμίδων, 18 ἀπέλεπτεν. 71, 4 ἀπελθεῖν, 14 τρόπων, 25 πολέμιον, 27 νουμίδων. 72, 6, τὲ, 20–21 ἐνάτῳ. 73, 5 κύντος φλάμνιος, 9 καὶ προσήλυδας, 14 τὸν δημήτριον, 18 ὑποστόνδονς. 74, 10 μακεδόνων, 11 γύνεται. 75, 28 κύντον μάρκον. 76, 9 ἐτελεύτησεν, 14 ἐπεκέκλητο, 19 νουμίδων, 23 λικίννιος. 77, 2 τοῖς αὐτῷ, 7–8 παρέδωκεν αὐτὴ μητρὶ, 10–11 ἔφθασε τὲ. 78, 13 ἐκάλεσε τὲ, 15 καὶ νενικημένους. 79, 4 τεσσαράκοντα, 6 ἀνίω, 7 γέντιος τὲ, 13 καπετωλώ. 80, 9 σκιπίων ὁ σκιπίωνος ἔκγονος, 10 τοσοῦτον τῆς, 14 μὲν αὐτῶν. 81, 1 οὗτοι ἡσαν, 14 μετὰ τοῦτον, 19 ἀπελθῶν ἐνίκησε τὲ. 82, 17 αὐτὸν. 83, 1 ἰσπανία, 4 σκηπίων, πουρίανθον, 6 πόλεμον, 12 σκηπίων. 84, 6⁶ μαγκίνος, 7 ἐπαναλαβῶν, 19 ἐπαναγῶν. 85, 2 γάλλων, 15 κράσσος, 18 ταφῆναι προσέταξε. 86, 9 λούκιον διλιον. 87, 3 ἀράβενναν, 4 (et 9) βιτονίος, 14 ἔξακοσιοστοῦ καὶ τριακοσιοστοῦ, 16 πάλιν, 18 μούκιος καὶ βολᾶς, 20 κορδίσκων. 88, 4 νουμίδην, 5 ἱεμψάλον καὶ μικάψον, 6 νουμίδων, 8 καρπούριος, 9 πρὸς τὸν, 17 κορδίσκους, 18 σκιπίων. 90, 1 σκιπίων, 15 λουτάντιος. 91, 2 κατούλω, 8 Μαρσοί τε quod addidit Sylburgius deest ΜΙ, 11 ἵσον, 13 ὡς καὶ ὑπὸ τῶν ἐν αὐτῷ, 14 σκιπίωνα, 17–18 τίτιος, 18 ἀσάνιος τίττος. 92, 4 ἀεὶ τε συμπλεκόμενος, 6 πεντεκαδέκατο, 19 ἥβούλετο. 93, 6 πρώτος τὲ. 94, 17 γύνεται, 21 ἐλεστιν. 95, 4 ἀπολεπών, 16 οὐσίαν τε τὸν σύλλογον καθεδόντες, 24–25 χιλιάδας διέφθειρε μὲν ἔξ. 96, 15 κυλλήνη. 97, 4 παρίσταντες. 98, 7 κενὸι, 8 ἰσπανίας, 10 ἰσπανὸν, 12 παμφυλίας. 99, 1 καὶ κίλιος, 3 δομίτιος, 8–9 ὀκτωκαδέκα, 15 καρδανὸν τέ. 100, 17 γενόμενα. 101, 13–14 καλχηδόνος. 102, 9 ἐστὶν, 18 κενὸς. 103, 5 χειροτονηθέντες, 11 γνέου φιλίου ὁρέστον, 14 λούκιος τέ, 16 τοὺς, 19–20 ἦν μιθριδάτου. 104, 1 τάβεραν, 13 δ', 14–15 αἴρει, 16 κρητικὸς προσηγορεύθη, 18 ἀππίων, 19 ἀποθήσκων ὄν. 105, 1 δὲ λιβύας, 11 τὸν μὲν μιθριδάτην, 22 ἔσχεν. 106, 3–4 πομπήιοι ἐν ἀρταξάτον φρουρίῳ δεκάτῳ καὶ ἔκτῳ σημείῳ τοῦ στρατοπέδου ἀπέχοντος τοῦ πομπήιον τοῦ ἀρταξάτον φρουρίου δέκα καὶ ἔξ σταδίοις. τὸ δὲ ἀρταξάτον φρουρίον ἦν τοῦ τιγράνου, 9 πάστης τέ. 107, 1 σωφάνη ἦν, 10 ἐκδοὺς, 14 πυλαιμένει, 17 πετραίοις, 18 ἄρραβίοις. 108, 11 συνωμόσαντο τινές, 16 συνύπατος, 19 ἐννεηκοστῷ καὶ ἐννάτῳ. 109, 1 θρίαμβοι μὲν, 4 πόποτε, 12 καίσαρ μετὰ, 13 βεβούλον, 14–15 ἐκ ψηφίσματος ἐπεπέμφη Sylburgio addita desunt ΜΙ, 16 σελβητίους. 110, 2 ἐλε τέ 7 ἐν ῥαβένται, 11 καὶ ἐπτακοσιοστὸν ἔτος μάρκος, 15 καὶ μετὰ, 20 λειπόμενων. 111, 22 δικτάτορα, 23 ἰσπανίας, 26 ἀφρόνιος. 112, 20 ὕφειλεν, 21 ματὰ. 113, 2 μικρῶ, 19 τῷ θώρακι κεκαλυμμένον ἔτι. 114, 7–8 αἰμίλιον λεπτῖον, 9 δικτάτορα, 14 ἴωβαν, 18 βάρων. 115, 8 καίσαρ τέταρτον, 9 ἰσπανίας. 116, 10 πριόντος quod Sylburgius addidit deest ΜΙ, 17 τὲ καὶ τῶν, 20 ἐκόντες. 117, 12–13 ὑπατοι πάντες καὶ ἴότιος, 14 ἐνιαυτούς, 18 τὲ ὑπτερον. 118, 1 δικτάτορι. 119, 10 φόνον, 12 βεντίδος. 120, 3 ἀποπέμψας quod addidit Sylburgius deest ΜΙ, 4 αἰγύντον deest, 12 ἥττον τέ, 21 τοῦτον τέ. 122, 2 τοῖς ὑπάτοις, 3 καλαβρία, 3 δαλματία. 123, 1 κάλασσος, 6 διλερον, 15 δὴ καὶ τὰ, 17 σὸν γράκχω μεμαχομένοι, 18 αὐτὸν τοι, 22 πόλιον. 124, 9 συσταήτοις, 16 καισάρειαν ζάχλην πρότερον, 17 καὶ τριακοστῷ, 20 μεγίστην δε. 125, 16 θεῖος α Sylburgio restitutum deest ΜΙ. 126, 4–5 πρόγονον, 6 τὲ αὐτὸν, 7 γνέου μαντίον τῶν στρατηγῶν, 10 δολος. 127, 1 καπετώλιον, 2 τὲ τέ τέσσαρας, 7 γάιον deest, 15 τὲ, 17 ὄρχηστὰς τὲ καὶ, 18 ἐπιδεικνυμένων. 128, 13 ἐγένετο

quod non recte voluit addere Sylburgius deest MI, 16 συγχωροῦντος τότε πολέμωνος βασιλεύοντος, 17 σκότου. 129, 18 ἵσπανοι. 130, 14 βετέλλιος. 131, 5–6 ἐπήγαγεν ἔαντω, 15 πάντας, 18 δὲ ἐν αὐτῇ δισμυρίον. 132, 8 καπετωλίω. 133, 7 καὶ τρισὶ, 12 μῆδε. 134, 16, ὑπήκοων, 19 ἀθρῶν, 22 γενεθλιαλογήσας, 26 βασιλεύειν, 27–135, 2 ἐτελεύτησε δὲ ἐνάτῳ καὶ ἔξηκοστῷ τῆς ἥλικιας ἦτει τῆς βασιλείας δὲ ἐνάτῳ καὶ ἡμέραις ἐπτά. 135, 15 κατηγωνίστατο deest. 136, 2 ἔξω συνωμοσίας, 11 ἐπεν. 137, 5 τίττω, 23 καπετωλίω, 24 χείρας 24 κάτθους. 138, 4 καπετωλίου, 6 τὲ ἐπι. 139, 2–3 ἥττων. 140, 9 ἵστρον, 11 θαιφαλοί, 18 δοσδρούνων, 20 ἀρδονήνων. 141, 4 κτῆμα τὲ, αὐτῷ, 7 κατάκρητεν. 142, 14 φιλοδωρίστατος τὲ, 21 βουλευτῆς quod addidit Sylburgius deest MI, 27 δὴ τινῶν. 143, 3 τῆς ἐν σελευκείᾳ, 16 συνήει. 145, 13 ἐτελεύτησε τε, 25–26 ἔξισωθεὶς τοῦνομα πομπίλιω. 146, 9 προίστατο, 19 πίσις δὲ. 147, 1 καὶ καθιερώθη καὶ, 3 ἀντωνίνος, 9 λούκιος ἄννιος ἀντωνίνος, 15 δὲ ἀνεψιᾶ. 148, 6 τὲ τὴν, 11 ὁ quod addidit Sylburgius deest, ἀξιῶν. 149, 3 τούτων αὐτῶν, 15–16 καρχηδονίω, 16–17 χερονήσω, 18 φρόντων τότε. 150, 17 σλήβων. 151, 3 αὐτῶν, 6 παρασκευὴν, 10 δὲ μῆ, 11 ἐπιτρέψαι τὲ κατὰ. 152, 8 λαμπτρὸν πι quaes addidit Sylburgius desunt MI, 16–17 πρὸς τοῦτο. 153, 11 στρατιώτων αὐτὸν. 154, 2 μουβία, 4–5 σεβρῆρος ἀφρὸς, 6 λέρκις, 23 τὲ παρθικὸς, 24 ἀδιαβενικός, 26–27 σαβῖνος. 155, 7 ἀρχᾶς, 11 βορακία, 17 βασισιανὸς. 156, 1–2 καρακάλλου, 10 δοσδρούνης, 13 ἐγένοντο τέ, 15 διφλίος, 17 αὐτῷ, 22 ὡς, καρακάλλου. 157, 5 σεῦηρα, 7 τὴν στρατιὰν. 158, 7 νῦν τῶν μὲν, 11 δὲ καὶ ὁ παῖς αὐτῷ. 159, 8 ἀλβιανὸς, 16 γίνεται, 25 τοῦτον. 160, 9 μονδαλίας, 12–13 λουτρόν τε τῇ ῥώμῃ, 18 ὑποδέχεται, 20 αἰμιλιανοῦ. 161, 2 ἔξ, 5 αἰμιλιανὸς, 9–10 ῥῆτείας, 12 γαλλίηνος, 15 (et 21) ἀδρανία, 25 γένοντον. 162, 4 πᾶσας, 5 ἀλαμάννους, 8–9 ἐγεγόνεσαν, 9–10 ῥωμαίων ἀλλὰ τὲ, 11 ἵστρον, 13 ἵσπανίας, 21 ἵναντοῖς, 22 ἐπενδειξάμενος. 163, 1 δημογοτι-

κῶν, 11 γάμοις quod addidit Sylburgius deest MI, 13 ἔτος ἄγοντα. 164, 2 τέττρικον, 5 βουραγάλλοις, 8 δδέναθος, 12 ἐπολιόρκει, 16–17 οὐαλεριανὸς ἀδελφὸς, 20 ἵστρον. 165, 8–9 καπετωλίω ἐψηφίσατο τὲ, 9 τῷ quod Sylburgius addidit deest MI, 12 ἵστρον. 166, 1 ἵστρον, 3 τέττρικον, 16 ἀπίγαγε, αὐτὴν τὲ, τέττρικον, 19 τέττρικός, 21–22 καὶ αὐτὴ μικρὸν, 24 οἱ ἀπόγονοι. 167, 1 καὶ οἱ τὸν, 7 καὶ τῶν ἐκ, φθονῶν, 14 πλοῦτον τὲ, 16 ἵστρον. 168, 3 κατωκισθέντας, 6 μυσέων, 24 μόνους. 169, 7 ἀγριπίνη, 10 στρατιωτική τεχνησάμενος, 11 ἄγρεον, 15 εἰρηνᾶ, 19 αὐρηλλιανῶ. 170, 3 κάρος ἀνὴρ βωάνησιος, 14 ὁ deest, 15 ἄπρως, 15–17 αὐτὸν καὶ θνήσκει τὸν τρόπον τόνδε ἐπιτρῆς αὐτῷ κατὰ τῶν ὄμμάτων γενομένης οὐ δυνάμενος, 18 δέρμασι. 171, 1 ἄπρως, 19 ἀνουλίουν, 21 ἀνωμόσατο, 23 ἄπρων. 172, 7 ἀμανδὸν τὲ, αἰμιλιανὸν, 8 ἔρκουλον, 11 γνώριμος, 12 πολιτικῶν, 13 βογονίαν, γελβίκηρ, 14 ἀλμορχον, 19 συναγείραι. 173, 12 σαρδίκηρ, 15 ἔρκουλον, 19 δὲ deest. 174, 18 ἀλλαμάννους, 21 αὐτὸς δὲ. 175, 4 πάσης τῆς βασιλευομένης, 6–7 ἀπερ εἰς, 10 ὄρμίσδη. 176, 18 ἑαντὸν τῶν, 21 ἔρκουλος (et infra). 177, 9 ἰδιώτας, 16 ἔρκουλος ἐν σάλωσι διοκλητιανὸς δὲ περὶ τὴν λουκανίαν ἐν ἀγρῷ γειτνιώντι σάλωσι. 178, 4 γαλέριος, 10 καὶ χειροτονοῦνται, 13 μόνων, 16 καὶ deest, 19 τὴν τοῦ. 179, 2 ἀργυρά, 9 βορακία, 18 πρὸ deest MI, 19 μαξιμιανὸν, 20 σενήρον, 21 πολλὸι γάρ. 180, 1 πραιτανίας, 2 γεγενημένος, 16 σενήρον. 181, 4 φράγκους, ἀλαμάννους, 9 ἀπαγγέλει, 19 γαλέριος, 27 μαξιμιανὸς. 182, 6 μαξιμιανὸς. 183, 10 ἀδελφοῦ, 16 διαλάμψας, 19 ἀλλ' ἐκείνων ταύτης ἦν σκύθας τοι. 184, 1 ἀντείχετο quod addidit Sylburgius deest MI, 3 τούτον. 185, 18 πολιορκῶν quod addidit Sylburgius deest MI, 19 ἐνστρεφόμενον. 186, 8 ἵσπανίας, ἔλει, 13 τὸν φόβον, 19 τοῦ κατὰ. 187, 14 ἐγίνετο κοινὸν, 16 κωνσταντίον a Sylburgio additum deest MI, 19–20 ὁγδόη, 27 μουρσῆ, 188, 2–3 κοινοῖς ζημιάν· πολλὴν γάρ, 4 ἀλλοφύλλους.

III.

UNEDIEBES FRAGMENT AUS DEM VI. BUCHE DES EUTROPIUS.

Cod. 44 v ...[πόλιν] ἀρμοδιανήν· εἴτα καὶ αὐτὸν τὸν τυγράνην ἐπίσιντα μετὰ μὲν ὅπλιτῶν ἐπτακισμύριων καὶ πεντακοσίων τρισὶ δὲ πλειόνων μυριάσι τοξοτῶν, αὐτὸς; σὺν δικτακισχλίοις καὶ μυρίοις οὐτως ἐνίκησεν, ὃς ἄπασαν σχεδὸν διαφθαρῆναι τὴν ἀρμενίων δύναμιν. διαβάς δὲ ἐπὶ τὴν νίσιβιν ἄρτει (scrib. ἄρτει) τὴν πόλιν σὺν τῷ τοῦ βασιλέως ἀδελφῷ. τῶν δὲ ὑπὸ λουκούλου καταλειμένων ἐπὶ φυλακῇ τῶν κτηθέντων ῥαθυμούντων ἄμα καὶ τῇ περὶ τὰ χρήματα σπουδῇ τὸ πλέον νεμόντων, αἵτια γίνεται τῷ μιθράδατῃ πάλιν ἐπιχειρῆσαι τῷ πόντῳ· καὶ παρασκευῆς

Eutrop. vi. 9. ...civitatem Arzanenae, nobilissimam regni Armeniaci, cepit, ipsum regem cum sexcentis milibus clibanariorum et centum milibus sagittariorum et armatorum venientem xviii. milia militum habens ita vicit, ut magnam partem Armeniorum deleverit. Inde Nisibin profectus eam quoque civitatem cum regis fratre cepit. Sed ii, quos in Ponto Lucullus reliquerat cum exercitus parte, ut regiones victas et jam Romanorum tueruntur, negligenter se et avare agentes occasionem iterum Mithridati 5 10

ἐπεμελεῖτο εἰς πόλεμον οὐ μὴν ἀξιόχρεων τοῦτο ἐφάνη λουκούλλῳ τὴν κατὰ τῶν 15 περσῶν ἐπιστράτευσιν ἀνακόψαι· κανὸν ἐπραξέ τι κατ' αὐτῶν γενναῖον, εἰ μὴ τῆς ἀρχῆς αὐτὸν ἐπανσαν ῥωμαῖον. ὁ δὲ ἔτερος λουκούλλος ὡς τὰ περὶ μακεδονίαν ἐπετέτραπτο· πρώτος ἐπήγαγε βέστοις πόλεμον ἔθνει θρακῶν μα-

20 Cod. 45 τι χιμωτάτῳ καὶ κρατήσας αὐτῶν ἐν ταῖς ὑπωρείαις τοῦ αἷμου ἀφείλετο καὶ τῆς πόλεως αὐτοὺς τῆς οὐστούδαμῆς· εἴλε δὲ καὶ τὴν καβύλην· καὶ πρὸς αὐτὸν χωρίσας, τὸν ἵστρον, πολλὰς τῶν τοῦ πόντου πόλεων ἐποιορκήσεν· 25 ἀπολλωνίαν καὶ κάλλαβον καὶ παρθενόπολιν τόμους τὲ ἐπὶ ταύταις καὶ Ἱερὸν καὶ Βουρζάονα· κατορθώσας γὲ οὐτὸν τὸν πόλεμον, οἴκαδε ἐπανήκεν· καὶ θριαμβεύοντιν ἔκάτεροι λουκούλλοι· ἐπιφανέστερον δὲ ὁ μιθριδάτην νεικηκὼς ὡς 30 ἐπὶ πολλαῖς ἄμα βασιλείαις ἂς καθηρήκες τὸν θρίαμβον ἄγων ἀλλὰ τὰ μὲν μακεδόνων, οὐκέτ' ἐκινέστο· μιθριδάτης δὲ ἐν τοῖς αὐτοῖς ἦν ἔτι τὴν γὰρ ἀναχώρησαν λουκούλλουν καιρὸν αὐτοῦ ποιησάμενος συνέλεγε στρατείαν. παρασκευ-

35 αζομένου δὲ ἐκείνου, κρῆτες ἐπανήστησαν ἐφ' οὓς ἐξεπέμφθη κύντος καὶ κλλιος μέτελλος καὶ τρισὶν ἔτεσι ταύτην κατέλυσε τὴν κίνησιν· λαμπρῶς κρατήσας [ὅθεν].

in Pontum irrumpendi dederunt, atque ita bellum renovatum est. Lucullo paranti capta Nisibi contra Persas expeditionem successor est missus.

Eutrop. vi. 10. Alter autem Lucullus, qui Macedonia administrabat, Bessis primus Romanorum intulit bellum atque eos ingenti proelio in Haemo monte superavit. Oppidum Uscudamam, quod Bessi habitabant, eodem die, quo aggressus est, vicit, Cabylem cepit, usque Danubium penetravit. Inde multas supra Pontum positas civitates aggressus est. Illic Apolloniam evertit, Calatin, Parthenopolin, Tomos, Histrum, Burzaonem cepit belloque confecto Romam rediit. Ambo tum triumphaverunt, Lucullus, qui contra Mithridaten pugnaverat, majori gloria, cum tantorum regnum victor redisset.

Eutrop. vi. 11. Confecto bello Macedonio, manente Mithridatico, quod recessente Lucullo rex collectis auxiliis reparaverat, bellum Creticum ortum est. Ad id missus Q. Caecilius Metellus ingentibus proeliis intra triennium omnem provinciam cepit.

IV.

UNEDIERTER SCHLUSS.

Cod. 90 r ...[ἀλλο] φύλλους τὸν ἀγῶνα εἶχον. μαγνεντίου τοίνυν δυνάμεις ἐτέρας συναγέραντος εὐλαβηθεὶς, περὶ τῶν ἔων κωνστάντιος τὸν ἀνεψιὸν γάλλον καίσαρα χειροτονήσας ἐξέπεμψεν 5 εἰς ἔως αὐτὸς τε εἴχετο τοῦ πρὸς μαγνεντίου ἔργουν· καὶ δὴ μάχαις ἐτέραις περικόψας αὐτῷ τὰς ἐλπίδας συνῆλασεν εἰς λογδούνον· οὐ, βιαίαν ἐπήγαγεν ἕαντω τελευτήν τοῦ ἀδελφοῦ σενώνας προτέρου τὴν κεφαλὴν ἀποκόψας.

10 Cod. 90 v ὃν καίσαρα χειροτονήσας ἐπέστησε ταῖς γαλλίαις ὅτε ἀντεξῆγε κωνσταντίῳ τὴν δύναμιν· τρίτον δὲ ἦν αὐτῷ τῆς βασιλείας ἔτος καὶ μῆνες ζ.

Οὕτω δὴ τὸν ἐμφύλιον καταπαύσας πόλεμον δὲ 15 κωνστάντιος ἐπεύθητο ἐπένθητο γάλλον ἀτόπως χρῆσθαι τῇ τῆς ἀρχῆς ἐξουσίᾳ ἀπειρημένον τὲ εἶναι καὶ τυραννὸν μᾶλλον ἢ βασιλείᾳ πρέπειν, τὸν μὲν ἀνείλει· σιλβανὸν δὲ ἐν γάλλοις νεωτερίσαντα· τριακοστὴ καθεῖλε τὲ καὶ διέφθειρεν 20 ἡμέρα· μόνος τὲ τῶν πάντων ἐγένετο κύριος· ἐπανόδου δὲ ἐπιθυμῶν τὸν ἀνεψιὸν ίονιανὸν ἀδελφὸν ὄντα τοῦ γάλλουν καίσαρα χειροτονήσας ἐξέπεμψεν εἰς τὰς γαλλίας συνάψας αὐτῷ τὴν ἀδελφὴν εἰς γάμον· οὗτος ἀνώρθωσε τὰ 25 πράγματα ὅξεως· ἦδη κείμενα καὶ πεπτώκατα· τῶν τε γὰρ προσοικούντων βαρβάρων πολλαῖς ἐκράγτησε μάχαις τὴν τε τῶν οἰκείων πολιορκίαν μετέστησεν εἰς τὴν βαρβάρων οὐδὲ ἀξιομάχω

Eutrop. x. 12. ...Ingentes Romani imperii vires ea dimicazione consumptae sunt, ad quaelibet bella externa idoneae, quae multum triumphorum possent securitatisque conferre. Orienti mox a Constantino Caesar est datus patrui filius, Gallus. Magnentiusque diversis proeliis victus vim vitae suae apud Lugdunum attulit imperii anno tertio, mense septimo, frater quoque ejus Senonis, quem ad tuendas Gallias caesarem miserit.

Eutrop. x. 13. Per haec tempora etiam a Constantio multis incivilibus gestis Gallus Caesar occisus est, vir natura ferus et ad tyrannidem pronior, si suo jure imperare licuisset. Silvanus quoque in Gallia res novas molitus ante diem trigesimum extinctus est, solusque imperio Romano eo tempore Constantius princeps et Augustus fuit.

Eutrop. x. 14. Mox Julianum caesarem ad Galliam misit, patrualem suum, Galli fratrem, tradita ei in matrimonium sorore, cum multa oppida barbari expugnassent, alia obsiderent, ubique foeda vastitas esset, Romanumque imperium non dubia jam calamitate nataret. A quo modicis copiis

πρὸς τὰ βαρβαρικὰ πλήθη χρώμενος δυνάμει καὶ πολὺν πλῆθος ἀλαμανικὸν διαφέρεις· ἐπὶ τῷσι τὸν βασιλέα τοῦ ἔθνους εἶλεν

Cod. 91 τὸ αἰχμάλωτον πρὸς ἄργεντοράτῳ τῇ πόλει τοῖς γάλλοις δὲ ἐπανήγαγε τὴν εὐδαιμονίαν· συνεχῶς ἐπεξίων τὲ τοῖς πολεμίοις καὶ νικῶν ὡς τε αὐτὸν ὑπέρ τὸν ῥήμον συγκλεισθέντας μηκέτι κατεγχειρεῦν ἔξσδον ταῦτα γνοὺς κωνστάντιος ἐκέλευσε τὴν στρατιὰν ἀναχωρῆσαι τῶν γαλλῶν οὐ μετρίως φέρων τὰς περὶ ίονιανοῦ φύμας· τότε τοῖν τοινούσιος παρὰ τοῦ στρατοπέδου καὶ ἄκων ἀνερρέθη ίονιανὸς ἵναυτὸν τὲ ὑπερον δλω τῆς ἀναρρήσεως ἦκεν ἐπὶ ἀλλυρίους ὡς προσθήσων αὐτὸν τῇ βασιλείᾳ· κωνστάντιον γάρ, ὁ περσικὸς κατεῖχε πόλεμος· ἐπεὶ δὲ ἐπίθετο ταῦτης τῆς ίονιανοῦ ὅρμῆς ὁ κωνστάντιος· ἐκίνησε τὴν κατ' αὐτὸν στρατιὰν σαφῶς ἐμφύλιον ἀράμενος πόλεμον ἀλλ' ἐτελεύτησε μεταξὺ καππαδοκῶν τὲ καὶ κιλίκων ἐν μουκρήναις τῷ χωρίῳ· τριάκοντα πρὸς τοῖς ὀκτὼ βασιλεύσας ἐνιαυτούς· γενόμενος ἐπὶ πέντε καὶ τεσσαράκοντα· συνεψηφίσθη τὲ τοῖς θεοῖς ἀνὴρ, ἡμερός τε καὶ φιλάνθρωπος· καὶ περὶ τὰς φιλίας πιστός· πλὴν ὅτι τοῖς τῶν γαμετῶν ἐδούλευε γνώμαις· καὶ τοῖς τε φίλοις· καὶ τοῖς οἰκειοτάτοις πάντων μετεδίδου τῶν ἀγαθῶν τοὺς ἀξίους τὲ τιμῶν οὐκ ἀπεστέρει τῶν ὄφελομένων· ὠμότητός τε ἀπήλλακτο πάσης.

Cod. 91 ν τότε μόνον αὐτῷ χράμενος, ὅτε τίς αὐτὸν ὑποψία κατέσχεν ὡς ἐπιβούλευομένης αὐτῷ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ τῆς τύχης αὐτὸν πρὸς τὸν ἐμφυλίους ἢ τὸν βαρβαρικὸν πολέμους ἐτύγχανε δεξιώτερα· καθίσταται δὲ ίονιανὸς τοῦ παντὸς κύριος· καὶ πάση παρασκενῆ κατὰ Περσῶν ἐστράτευσε· πολλὰ δὲ τῶν περσικῶν ἐλῶν φρουρίων ἐκδιδόντων αὐτὰ τῶν φυλάκων τῆς πολιορκίας ἀναγκαζούσης ἐκπεπορθημένης ἥδη τῆς συρίας τὰς παρεμβολὰς ἐστήσατο πρὸς αὐτὴν κτησιφῶντι· καὶ εἰ μέτρον ἐπέθηκε τῷ πολέμῳ, τάχα ἀν ἐπανῆλθε σῶσ· ἀλλ' ἐπανίων καὶ τοῖς προκατωρθωμένοις θαρρῶν, ἀφυλακτότερον ἀνεστρέφετο ταῖς μάχαις· καὶ βλήθεις ὑπὸ τῶν τῶν πολεμίων, τὸν βίον ἀπέλιπεν· ἔκτη καὶ εἰκάδι τοῦ ιονίου μηνὸς τρίτῳ τῆς βασιλείας ἔτει· τῆς δὲ ἡλικίας, τριακοστῶν καὶ ἐνί· ἀνὴρ ἀξιαγασθῆναι καὶ μέγιστος ἐσόμενος τοῖς κουνίοις ὄφελος· εἴ μὴ τὰ τῶν μοιρῶν ἐκράτησε· γλῶττα μὲν γάρ αὐτῷ πρὸς ἐκατέραν ἡκόνητο φωνὴν τὴν τε βασιλεύουσαν καὶ τὴν ἐλλάδα, ὃστε κρατεῖν μὲν αὐτὸν ἐν ἀμφοτέραις· αὐτῶν δὲ αὐτὸν κρατεῖν θατέρα τῇ τῶν ἐλλήνων ῥέων.

Cod. 92 τὸ καὶ γάρ ἐν τῷ λέγειν πολὸς, ὑπερβαίνει τοῦτο τὸ θαῦμα τῇ μνήμῃ τῶν ἀρχαίων· οὐδὲν γάρ ἦν ὃ μὴ δὰ στόματος ἤγε· τῶν ταῖς ἀκοῦσις ἀπαξ ἐμπεσόντων· τὰ δὲ τῆς βιοτῆς αὐτῷ φιλοσοφίας ἐγγύτερα· καὶ μὴν καὶ περὶ τὰς φιλίας ἐπιμελῆς ἦν· καὶ πιστότατος ἀπάντων· πλὴν οὐ δοκιμάζων ἐξ ἀρχῆς προσίτο· οὐδὲ βασιλικῶς ἐβασιλίζει τοὺς ἐσομένους φίλους· θέντη δὴ καὶ μᾶμον ἐκ τῆς τινῶν ἔσχε συνουσίας·

NO. C. VOL. XI.

apud Argentoratum, Galliae urbem, ingentes Alamannorum copiae extinctae sunt, rex 30 nobilissimus captus, Galliae restitutae. Multa postea per eundem Julianum egregie adversum barbaros gesta sunt summotique ultra Rhenum Germani et finibus suis Romanum imperium restitutum.

35

Eutrop. x. 15. Neque multo post, cum Germanici exercitus a Galliarum praesidio 40 tollerentur, consensu militum Julianus factus Augustus est, interjectoque anno ad Illyricum obtinendum profectus Constantio Parthicus bellis occupato. Qui rebus cognitis ad bellum civile conversus in itinere 45 obiit inter Ciliciam Cappadociamque anno imperii octavo et trigesimo, aetatis quinto et quadragesimo, meruitque inter Divos referri, vir egregiae tranquillitatis, placidus, nimis amicis et familiaribus credens, mox 50 etiam uxoribus deditior, qui tamen primis annis ingenti ac modestia egerit, familiarium etiam locupletator neque inhonoros sinens, quorum laboriosa expertus fuisse officia, ad severitatem tamen propensior, si suspicio imperii moveretur, mitis alias, et cuius in civilibus magis quam in externis bellis sit laudanda fortuna.

60

Eutrop. x. 16. Hinc Julianus rerum potitus est, ingentique apparatu Parthis intulit bellum, cui expeditioni ego quoque interfui. Aliquot oppida et castella Persarum in dedicationem accepit vel vi expugnavit, Assyriam- 65 que populatus castra apud Ctesiphontem stativa aliquamdiu habuit. Remeansque vicit, dum se inconsultius proeliis inserit, hostili manu interfectus est vi. Kalend. Julias imperii anno septimo, aetatis altero 70 et trigesimo. Atque inter divos relatus est, vir egregius et rem publicam insigniter moderaturus, si per fata licuisset. Liberalibus disciplinis apprime eruditus, Graecis doctior, atque adeo, ut Latina eruditio ne- 75 quaquam cum Graecia scientia conveniret, facundia ingenti et prompta, memoriae tenacissimae, in quibusdam philosopho prior. In amicos liberalis, sed minus diligens, quem tantum principem decuit. Fuerunt enim nonnulli, qui vulnera gloriae ejus inferrent. In provinciales justissimus. . . .

85

μάλιστα δὲ δικαιοσύνης¹ ἐνεχθείσης ἀντώ
 90 κατὰ τὴν ἐπιδημίαν ἦν αὐτὸς προέ-
 γραψεν· ἔτι περιὼν τῇ τῶν ἐλλήνων
 πολιτείᾳ· καὶ σαρίων ἐπεκαλεῖτο·
 κατὰ δὲ τοὺς πατρώους νόμους ἐν
 διαθήκαις εἰσποιητὸν ἀπέφηνε τὸν
 95 νῦν τῆς ἀδελφιδῆς ἀτίας ὁκταο-
 ίνιον· προσέτι μέντοι καὶ κληρονό-
 μον τῆς οὐσίας· ἀλλ' ὅτε δὲ ἀπ'
 ἐκείνου στοῖχος τῆς συγγενείας
 τοιοῦτος ἦν; μία θυγάτηρ αὐτοῦ
 100 ιουλία γαῖω πομπηίω γαμηθεῖσα
 προετελεύτησεν· ἡ δὲ ἀδελφὴ ιου-
 λία τῶν ἵππικῶν τινὶ ἀτίῳ γαμη-
 θεῖσα· δύο θυγατέρας ἔσχεν· ὃν ἡ
 105 μὲν συνώκησε γαῖω φιλίππω καὶ
 γενεᾶν οὐκ ἀπέλιπεν ἡ δὲ ὁκταονίω
 στρατηγικῆς δύντως τιμῆς· τόν τε
 δὴ προειρημένον· ὁκταονί-

Cod. 92 v ov . . .

SPYR. P. LAMBROS.

Athen.

¹ Von hier an gehört der Schluss des Blattes dem Stücke aus der römischen Geschichte des Anonymus an.

FRAGMENT OF AN EARLIER EDITION OF APOLLONIUS'S HOMERIC LEXICON.

IN 1895 the Bodleian Library acquired - from Mr. B. P. Grenfell a considerable number of fragments which he had just brought back from Egypt. When I came to arrange them for glazing and to reference them, I found among them three small pieces of papyrus, written in a clear, thin, majuscule hand, containing Homeric words. It took a very short time to discover that they fitted on to each other and formed part of Apollonius's Homeric lexicon—either in its original state, or at least in a state far more nearly original than that in which it has come down to us. A short statement of the facts was made in my annual report to the Curators, printed in the summer of 1896, but want of time has hitherto prevented my publishing the text of the fragments. I now offer them with the *lacunae* filled in to the best of my power of conjecture, and prefix for comparison the corresponding portion of the printed text of Apollonius. That text, which I take from Bekker's edition (1833),¹ is preserved in a single MS. of the tenth century. The fragments can

- scarcely be later than the early part of the second century, and Dr. Kenyon confirms my belief that they may be reasonably attributed to the first century, to which provisionally I assign them.

Current Text of Apollonius.

ἐφέπεσκον ἐπεπορεύοντο.
 ἐφέποντες ἐπερχόμενοι.
 ἐφετμή ἐντολή.
 ἐφεψιώνται ἐμπαίζουσιν.

ἐφημοσύνης ἐντολῆς.
 ἐφήσω ἐπισκῆψω, ἐντελοῦμαι.
 ἐφιέμενος ἐντελλόμενος.
 ἐφλυε. τῶν πεποιημένων ἡ λέξις. “ἀνὰ δ'
 ἐφλυε καλὰ ρέεθρα.”
 ἐφόλκαιον ἐφόλκιον, ἀπὸ τοῦ δι' αὐτοῦ ἐφέλ-
 κεσθαι τὴν ναῦν. σημαίνει δὲ καράβια μικρά.
 οἱ δὲ τὸ πηδάλιον. καὶ μᾶλλον τοῦτ' ἀν εἴη· οὐ
 γὰρ ἐφολκίω ἐχρώντο τότε.

ἐφράσθην ἐνόησας.
 ἐφύδρος ὕδωρ ἐπάγων.
 Ἐφύρος· “τὰ μὲν ἄρε τῷ Θρύης Ἐφύρος
 μέτα θωρήσεσθον.” Ἐφυροὶ δὲ Φλεγυναὶ βάρ-

¹ Its ligatured forms, however, are here printed *in extenso*.